

2. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/print> (дата звернення 05.11.2019 року).
3. Яцюк О. С., Мандрик І. О. Кодекс України з процедур банкрутства як дієвий інструмент вдосконалення правового режиму процедур відновлення платоспроможності боржника: матеріали Всеукр. Наук.-практ. конф., м. Івано-Франківськ. URL: <http://elar.nung.edu.ua/bitstream/123456789/7165/1/6765p.pdf> (дата звернення 05.11.2019 року).
4. Григоренко Ю. Банкрутство фізичних осіб: кому і для чого воно потрібно. URL: <https://unba.org.ua/publications/4319-bankrutstvo-fizichnih-osib-komu-i-dlya-chogo-vono-potribno.html> (дата звернення 05.11.2019 року).
5. Мисник Н. Кодекс з процедур банкрутства: загальна характеристика та приховані нюанси. URL: https://biz.ligazakon.net/ua/news/185699_kodeks-z-protsedur-bankrutstva-zagalna-karakteristika-ta-prihovan-nyuansi (дата звернення 05.11.2019 року).
6. Руденко О., Шишковський Б. Що потрібно знати про Кодекс з процедур банкрутства? URL: https://biz.ligazakon.net/ua/news/185723_shcho-potrбно-znati-pro-kodeks-z-protsedur-bankrutstva (дата звернення 05.11.2019 року).
7. Ухвала Господарського суду Харківської області від 29 жовтня 2019 року по справі №5023/5507/12. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/85326907> (дата звернення 05.11.2019 року).
8. Яцюк О. С., Мандрик І. О. Кодекс України з процедур банкрутства як дієвий інструмент вдосконалення правового режиму процедур відновлення платоспроможності боржника. URL: <http://elar.nung.edu.ua/bitstream/123456789/7165/1/6765p.pdf>. С.126 (дата звернення 05.11.2019 року).

Горелік Дар'я Сергіївна,

курсант четвертого курсу
факультету підготовки фахівців для підрозділів
кримінальної поліції Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Ярошенко Артем Сергійович,

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри цивільного права та процесу
факультету підготовки фахівців для підрозділів
кримінальної поліції Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ

РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У ЗАПОБІГАННІ ЛІСОВИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Застосування заходів юридичного впливу за правопорушення найефективніше забезпечує захист не тільки прав і свобод людини, а також – захист та охорону довкілля і природних ресурсів, до яких, зокрема, належать ліси та лісові ресурси. Загальновідомо, що юридичній відповідальності за рівнем дієвості належить провідне місце серед інших видів соціальної відповідальності: політичної, моральної, релігійної тощо.

Питання виявлення і запобігання лісових правопорушень та роль підрозділів Національної поліції України в протидії зазначеним правопорушенням ставало предметом розгляду таких вчених, як Н. В. Кулак, Л. В. Мендик, Л. Р. Біла, С. В. Ківалов, О. Л. Дубовик, В. В. Петров, Д. М. Лук'янець, І. А. Куян, В. К. Колпаков та інші. Проте законодавчі зміни та велика кількість правопорушень в сфері лісокористування свідчать, що питання є актуальним та потребує подальшого вивчення.

Законодавчо-правову основу щодо забезпечення недопущення, виявлення та призначення покарання становлять: Лісовий кодекс України, Кодекс України про адміністративні правопорушення та Кримінальний кодекс України.

Ключовими обставинами, що зумовлюють необхідність всебічного і глибокого аналізу юридичної відповідальності за порушення лісового законодавства є кардинальні зміни, які відбулися в суспільстві та економіці із часу набуття Україною незалежності. Ухвалення нової редакції Лісового кодексу у 2006 році, а також низки галузевих нормативних актів спричинили суттєві зміни як у профільному, так і в суміжному законодавстві.

Сучасний стан правозастосування юридичної відповідальності у лісовій сфері вимагає комплексного узагальнення та аналізу практики, визначення конкретних шляхів удосконалення законодавства у цій сфері. На розгляд парламенту протягом останніх двох десятиріч років вносились законопроекти, які пропонували лише епізодичні або поверхневі зміни до адміністративної і кримінальної відповідальності за лісопорушення. До того ж, значна частина із таких законопроектів через низьку якість чи в силу інших причин була відхилена, або залишилась нерозглянутою [1, с. 23].

Варто зауважити, що законодавство про адміністративні правопорушення, яке будучи вкрай важливим інструментом протидії лісовим порушенням, суттєво відстало у своєму розвитку. Існуючі склади адміністративних правопорушень практично не змінювались з часів здобуття Україною незалежності, перемістившись до нього із радянського Кодексу УРСР про адміністративні правопорушення зразка 1984 року. До того ж, накопичені протиріччя та неузгодженості між Лісовим кодексом та законодавством про адміністративні правопорушення стали однією із причин зниження його ефективності.

Крім того, надзвичайно актуальним завданням зараз є пошук перспективних шляхів правового регулювання кримінальної та цивільно-правової відповідальності за порушення лісового законодавства.

Як справедливо зазначають науковці, цивільно-правова відповідальність характеризується майновим змістом, а її заходам (цивільно-правовим санкціям) притаманний майновий характер. Тим самим дана цивільно-правова категорія здійснює функцію майнового (економічного) впливу на правопорушника і є одним з методів економічного регулювання суспільних відносин. Отже, цивільно-правова відповідальність полягає у вживанні до правопорушника заходів майнового характеру [2, с. 65].

Зазвичай у фахівців лісової охорони, контролюючих органів та громадськості виникає багато питань щодо повноважень правоохоронних органів, які повинні вести боротьбу з незаконними рубками, як найпоширенішого виду порушення лісового законодавства.

Єдиною системою органів, що входить до структури Міністерства внутрішніх справ України, є Національна поліція, на яку законом покладено адміністративну, профілактичну, оперативно-розшукову, кримінально-процесуальну, виконавчу та охоронну (на договірних засадах) функції. Підрозділи поліції, будучи максимально наближеними до населення, посідають особливе становище в здійсненні правоохоронної діяльності. Це обумовлено виконанням ними найбільшого обсягу роботи з виявлення, викриття та розслідування злочинів, зокрема, незаконних порубок лісу. Чинне законодавство наділяє органи поліції повноваженнями проводити дослідчі перевірки та дізнання, вести досудове слідство за порушеними кримінальними справами та здійснювати протокольну форму досудової підготовки матеріалів.

Основною правовою підставою діяльності Національної поліції є Закон України «Про Національну поліцію».

За своєю структурою система поліції побудована відповідно до державного та адміністративно-територіального устрою України, а також за функціональними ознаками.

В абсолютній більшості випадків саме до місцевих територіальних органів (районних відділів та міськрайонних відділів поліції в областях) надходить основна кількість заяв та повідомлень про факти вчинення незаконних (зокрема самовільних) порубок. У цій низовій ланці поліції розкривається та розслідується переважна кількість злочинів, передбачених ст. 246 КК України, скоєних громадянами (загальними суб'єктами). Співробітники оперативних та слідчих підрозділів поліції в областях доволі рідко займаються викриттям та розслідуванням незаконних порубок лісу. Як правило, це трапляється, коли такі порубки поєднані зі скоєнням більш тяжких злочинів.

У структурі поліції працюють слідчі, які мають найбільшу підслідність, тому слідчі підрозділи поліції є найбільш чисельними і найбільш розгалуженими. До їх підслідності

РОЛЬ ПРИВАТНОГО ПРАВА УКРАЇНИ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВ ЛЮДИНИ

відноситься розслідування незаконних порубок лісу, крадіжок деревини з лісосік, підроблення документів тощо. Крім того, відповідно до вимог закону про альтернативну підслідність, ними розслідуються дрібні розтрата та привласнення майна (деревини), вчинені низовою ланкою посадовців лісового господарства. Для виявлення та викриття злочинів загальнокримінальної спрямованості низка підрозділів Національної поліції системи МВС наділена повноваженнями проводити оперативно-розшукову діяльність [3, с. 96].

Отже, Національна поліція України виконує безпосередню роль у запобіганні та розслідуванні незаконних вирубок лісу, адже це одна із перших інстанцій, яка повинна реагувати на порушення лісового законодавства. Також, варто зазначити, що закон «Про національну поліцію» нечітко визначає природоохоронні функції поліції. Напрямки діяльності національної поліції в сфері запобігання лісовим правопорушенням досить широкі, на практиці існують відпрацьовані механізми їх реалізації.

Бібліографічні посилання:

1. Андрейцев В.І. Екологічне право: Курс лекцій: Навч. посібник для юрид. фак. вузів. К.: Вентурі. 1996. 208 с.
2. Резворович К. Р., Юнін О. С., Круглова О. О. та ін. Реформування цивільного права в умовах євроінтеграції : навч. посіб. / Дніпро : Видавець Біла К. О., 2019. 180 с.
3. Завгородня В. М. Поняття та особливості шкоди, заподіяної порушенням лісового законодавства. Підприємництво, господарство і право. 2002. № 12. С. 96-100.

Гречишкін Ілля Костянтинович,

курсант другого курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Юніна Марина Петрівна

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права та процесу факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

КОМЕРЦІЙНА ТАЄМНИЦЯ ЯК ОБ'ЄКТ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

На сучасному етапі розвитку України, існує безліч різноманітних суспільних відносин, благ та цінностей, які потребують захисту у правовому аспекті з боку держави.

Одним із найбільш актуальних питань, є проблема захисту комерційної таємниці, яка згідно з ст. 420 Цивільного кодексу України входить до загального переліку об'єктів права інтелектуальної власності [1].

Для ефективного функціонування підприємства, організації, установи й виконання ними своїх повноважень в процесі здійснення інтелектуальної діяльності виникають різноманітні інформаційні об'єкти. Вони через свою необхідність для організації чіткої та ефективної роботи підприємства, на якому й для якого вони створені, становлять відповідну комерційну цінність.

До таких об'єктів можуть бути віднесені різноманітні результати досліджень, новітні методики роботи чи інноваційні технічні рішення. Спільною ознакою для них є те, що вони спрямовані на певне удосконалення діяльності та досягнення відповідного успіху.

На сьогоднішньому етапі розвитку українського законодавства, існує досить абстрактне визначення комерційної таємниці представлене ч.1 та доповнене ч.2 ст.505 Цивільного кодексу України. Так законодавець під комерційною таємницею розуміє певні відомості технічного, організаційного, комерційного, виробничого та іншого характеру, дізнатися про які, чи заволодіти